

Karta opisu zajęć - Sylabus			
Państwowa Akademia Nauk Stosowanych im. ks. Bronisława Markiewicza w Jarosławiu			
I. INFORMACJE PODSTAWOWE			
Nazwa zajęć: COACHING W EDUKACJI		Cykl kształcenia rozpoczynający się w roku akademickim 2022/2023	
Nazwa kierunku studiów, poziom i profil kształcenia: Psychologia, jednolite studia magisterskie o profilu praktycznym			
Język wykładowy: polski		Rodzaj zajęć: zajęcia specjalnościowe	
Rok studiów: IV		Semestr: 7	
Liczba punktów ECTS przypisana zajęciom: 3		Koordynator zajęć Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy, adres e-mail: Magdalena Leżucha, doktor, magdalena.lezucha@pansjar.edu.pl	
Jednostka organizacyjna: Wydział Humanistyczny			
FORMA PROWADZENIA ZAJĘĆ I LICZBA GODZIN			
Ogólna liczba godzin zajęć dydaktycznych na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych z podziałem na formy:			
Studia stacjonarne		Studia niestacjonarne	
Wykład:		Wykład:	
Ćwiczenia:	30	Ćwiczenia:	
Laboratorium:		Laboratorium:	
Lektorat:		Lektorat:	
Projekt:		Projekt:	
Zajęcia praktyczne:		Zajęcia praktyczne:	
Seminarium:		Seminarium:	
Zajęcia terenowe:		Zajęcia terenowe:	
Praktyki zawodowe:		Praktyki zawodowe:	
Inna forma (jaka):		Inna forma (jaka):	
RAZEM:	30	RAZEM:	
II. INFORMACJE SZCZEGÓŁOWE			
Wymagania wstępne i dodatkowe: Student powinien posiadać podstawową wiedzę z zakresu psychologii rozwojowej i pedagogiki, znać zasady etyki zawodowej, rozumieć znaczenie podmiotowości ucznia oraz wykazywać się podstawowymi umiejętnościami komunikacyjnymi i gotowością do autorefleksji.			
Cel (cele) kształcenia dla zajęć: Celem przedmiotu jest wyposażenie studentów psychologii w pogłębioną wiedzę i umiejętności praktyczne z zakresu stosowania coachingu jako metody wspierania rozwoju ucznia w edukacji formalnej i nieformalnej. Studenci poznają podstawy teoretyczne coachingu, jego odrębność od innych form pomocy (mentoring, doradztwo, tutoring), zasady etyczne oraz strukturę procesu rozwojowego (relacja, cel, zmiana). Uczą się formułować realistyczne cele, wspierać decyzje edukacyjne ucznia, stosować wybrane modele i techniki psychologiczne (np. model góry lodowej, wzorzec adaptacji), rozwijać autorefleksję i poczucie sprawstwa. Szczególny nacisk położony jest na budowanie wspierającej relacji oraz rozwijanie kompetencji do prowadzenia rozmów rozwojowych w oparciu o zasady etyki i indywidualne potrzeby ucznia.			
Efekty uczenia się określone dla zajęć			
Efekty uczenia się określone dla zajęć w kategorii wiedza, umiejętności oraz kompetencje społeczne oraz metody weryfikacji efektów uczenia się			
UWAGA: Dzielimy efekty uczenia się określone dla zajęć na kategorie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. Określone dla zajęć efekty uczenia się nie muszą obejmować wszystkich trzech kategorii i zależą od formy zajęć.			
Symbol efektów uczenia się określonego dla zajęć*	Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się, student w kategorii:		Odniesienie do efektów uczenia się określonych dla kierunku studiów (symbol efektów uczenia się)

Wiedzy - zna i rozumie				
W01	Student zna w pogłębionym stopniu teoretyczne paradygmaty i mechanizmy wsparcia (dobrowolność, partnerstwo , celowość i odpowiedzialność); rozumie strukturę procesu (relacja, cel, proces, zmiana) oraz rozpoznaje granice etyczne procesu wsparcia (manipulacja, pseudowsparcie, przekroczenie kompetencji) jako metody rozwoju i wspierania dziecka/ucznia.			K_W14
W02	Student posiada zaawansowaną i uporządkowaną wiedzę na temat kształtowania pozytywnych nawyków uczenia się, zna głębokie mechanizmy motywacyjne uczniów oraz rozumie znaczenie perspektywy i subiektywnego postrzegania sytuacji w rozmowie; potrafi wyjaśnić, w jaki sposób może wspierać codzienną aktywność ucznia i rozwój kompetencji do uczenia się przez całe życie.			K_W15
Umiejętności – potrafi				
U01	Student potrafi w sposób precyzyjny i logiczny konstruować proces zmiany w oparciu o zasady wsparcia edukacyjnego, umiejętnie dobiera i stosuje adekwatne narzędzia, wspiera refleksję i podejmowanie decyzji przez ucznia/dziecko w sytuacjach trudności i deficytów rozwojowych oraz diagnozuje własne ograniczenia i potrzeby rozwojowe.			K_U03
Kompetencji społecznych - jest gotów do				
K01	Student działa etycznie i refleksyjnie w roli edukacyjnego wsparcia, buduje relacje oparte na szacunku, zaufaniu i empatii, jest świadomy własnych zasobów, ograniczeń i potrzeb rozwojowych oraz podejmuje działania sprzyjające nawiązywaniu skutecznego dialogu z uczniem i jego otoczeniem dla wspierania rozwoju podopiecznego.			K_K02
UWAGA!				
Zaleca się, aby w zależności od liczby godzin zajęć, liczba efektów uczenia się zawierała się w przedziale: 3-7, ale są to wartości umowne.				
TREŚCI PROGRAMOWE I ICH ODNIESIENIE DO FORM ZAJĘĆ I METOD OCENIANIA				
Treści programowe (uszczegółowione, zaprezentowane z podziałem na poszczególne formy zajęć, tj. wykład, ćwiczenia, laboratoria, projekty, seminaria i inne):				
Symbol treści programowych	Opis treści programowych	Forma zajęć	Metody dydaktyczne prowadzenia zajęć umożliwiające osiągnięcie założonych efektów uczenia się *	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się przypisanych do zajęć #

		ćwiczenia		
TP-01	Definicje i źródła coachingu; Coaching a inne formy wsparcia (mentoring, tutoring, doradztwo, terapia); Coaching w kontekście edukacji formalnej i nieformalnej		pogadanka, prezentacje multimedialne,	kolokwium ustne – zaliczenie z oceną;
TP-02	Fundamentalne zasady coachingu: Dobrowolność i odpowiedzialność Partnerstwo i zaufanie Celowość i orientacja na rozwój Poufność i etyka w relacji coachingowej Główne składowe coachingu: Relacja coach–uczeń Cel coachingowy: formułowanie i doprecyzowanie celu Proces: etapy sesji coachingowej Zmiana i wzrost: uwarunkowania rozwoju osobistego i edukacyjnego		pogadanka, prezentacje multimedialne,	kolokwium ustne – zaliczenie z oceną;
TP-03	Cel–Efekt – od zamiaru do działania: Różnica między celem a efektem w pracy coachingowej. Przekładanie intencji ucznia na konkretne, osiągalne cele. Formułowanie celów zgodnych z zasadą SMART. Wspólne ustalanie celów w dialogu z uczniem – techniki i pytania wspierające.		pogadanka, prezentacje multimedialne, burza mózgów, symulacja /odgrywanie ról	kolokwium ustne – zaliczenie z oceną; ćwiczenie indywidualne lub grupowe
TP-04	Miary celów – określanie efektywności działań edukacyjnych: Zasady formułowania mierzalnych celów. Dobór wskaźników postępu i rezultatów w procesie coachingowym. Określanie kryteriów sukcesu i metod monitorowania realizacji celów ucznia. Wspieranie autorefleksji ucznia w ocenie efektów działania.		pogadanka, prezentacje multimedialne, ćwiczenie	kolokwium ustne – zaliczenie z oceną; ćwiczenie indywidualne - miarowanie celu

TP-05	Praca z dylematem – dokonywanie wyboru edukacyjnego przez ucznia: Wspieranie ucznia w procesie podejmowania decyzji edukacyjnych. Identyfikowanie wartości, przekonań i emocji związanych z wyborem. Zastosowanie narzędzi coachingowych do analizy opcji, konsekwencji i priorytetów. Rozwijanie umiejętności refleksji i odpowiedzialności za decyzje.		pogadanka, prezentacje multimedialne, symulacja /odgrywanie ról	kolokwium ustne – zaliczenie z oceną; praca w parach
TP-06	Model góry lodowej – określanie poziomów motywacyjnych ucznia w procesie wsparcia edukacyjnego: Omówienie poziomów modelu (zachowania, emocje, przekonania, wartości, tożsamość). Analiza ukrytych motywatorów ucznia. Rozpoznawanie przekonań wspierających i ograniczających. Prowadzenie rozmowy coachingowej w oparciu o model. Zastosowanie modelu w pracy z uczniem doświadczającym trudności edukacyjnych.		pogadanka, prezentacje multimedialne, model DILTSA	kolokwium ustne – zaliczenie z oceną; ćwiczenie w parach (na zmianę) (coach i uczeń) - określenie kompetencji i zasobów indywidualnych; stan bieżący i przyszły
TP-07	Subiektywna mapa sytuacji – kreatywne podejście do celu: Tworzenie mapy własnych myśli, skojarzeń i przekonań związanych z celem. Rozpoznawanie indywidualnych uwarunkowań postrzegania sytuacji edukacyjnej. Poszerzanie perspektywy ucznia poprzez eksplorację różnych punktów widzenia. Wspieranie refleksji nad tym, co wpływa na podejmowane decyzje i działania.		pogadanka, prezentacje multimedialne, subiektywna mapa sytuacji SMS	kolokwium ustne – zaliczenie z oceną; ćwiczenie w parach
TP-08	Wzorzec adaptacja–zmiana – dynamika procesu wsparcia edukacyjnego: Identyfikacja indywidualnego wzorca adaptacji i zmiany ucznia. Analiza reakcji na zmiany i mechanizmów radzenia sobie z nowymi wyzwaniami. Określanie preferowanej prędkości i sposobu wprowadzania zmian w procesie edukacyjnym. Dostosowanie strategii wsparcia do stylu adaptacji ucznia w celu skutecznego rozwoju.		pogadanka, prezentacje multimedialne, metoda symulacji i odgrywania ról	kolokwium ustne – zaliczenie z oceną; ćwiczenie indywidualne rodzaj aktywności i zaangażowania w podjętym zamiarze

Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się określonych dla zajęć, powinny być zróżnicowane w zależności od kategorii, tj. inne dla kategorii wiedza i inne dla kategorii umiejętności i kompetencje społeczne.				
Dla wykładu:				
* np. wykład podający, wykład problemowy, ćwiczenia oparte na wykorzystaniu różnych źródeł wiedzy				
# np. egzamin ustny, test, prezentacja, projekt				
Zaleca się podanie przykładowych zadań (pytań) służących weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się określonych dla zajęć.				
ZALECANA LITERATURA (w tym pozycje w języku obcym)				
Literatura podstawowa				
Bannewicz M., Prelewicz A.,(2018), <i>Coaching. Zestaw narzędzi</i> , Gliwice: Wydawnictwo Helion				
Bennewicz M. (2014), <i>Coaching, kreatywność, zabawa</i> , Gliwice: Wydawnictwo Helion				
Kupaj L., Krysa W. (2018) <i>Kompetencje trenerskie w pracy nauczyciela</i> , Tarnów: Wydawnictwo Szkoła Coachingu Liliany Kupaj				
Literatura uzupełniająca:				
Leżucha M., Tutoring szansą rozwoju talentów w polskiej szkole, <i>Wychowanie na co Dzień</i> , nr 1 (268) 2018, Dwumiesięcznik naukowy z wkładką metodyczną, Wydawnictwo Edukacyjne Akapit s. c., Toruń 2018.				
Leżucha M., (2018) Tutoring w edukacji jako metoda indywidualnego rozwoju ucznia [w:] <i>Społeczeństwo i zdrowie – Wielorakie perspektywy</i> , J. Szempruch, J. Kosecka, J. Smyła (red.), Wyd. UJK, Kielce 2018.				
Leżucha M., PEER learning – efektywne uczenie przez dzielenie się wiedzą, <i>Homo et SocietasWydania Czasopisma</i> , DOI 10.4467/25436104HS.24.007.20945; Nr 9/2024				
III. INFORMACJE DODATKOWE				
BILANS PUNKTÓW ECTS				
OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA (godziny)				
Forma aktywności			Liczba godzin *	
Godziny zajęć (według harmonogramu) z nauczycielem akademickim lub inną osobą prowadzącą zajęcia			30	
Praca własna studenta			45	
SUMA GODZIN:			75	
OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA (punkty ECTS)				
			Liczba punktów ECTS	
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS PRZYPISANYCH DO ZAJĘĆ	Praca studenta wymagająca bezpośredniego kontaktu z nauczycielem akademickim lub inną osobą prowadzącą zajęcia	Ogółem: 3	1,2	
	Praca własna studenta		1,8	
* godziny lekcyjne, czyli 1 godz. oznacza 45 min;				
OPIS PRACY WŁASNEJ STUDENTA:				

Praca własna studenta musi być precyzyjnie opisana, uwzględniając charakter praktyczny zajęć. Należy podać symbol efektu uczenia się, którego praca własna dotyczy oraz metody weryfikacji efektów uczenia się stosowane w ramach pracy własnej.

Przykładowe formy aktywności: (1) przygotowanie do zajęć, (2) opracowanie wyników, (3) czytanie wskazanej literatury, (4) napisanie raportu z zajęć, (5) przygotowanie do egzaminu, opracowanie projektu.

- przygotowanie do zaliczenia ustnego: W01, W02 , metoda weryfikacji: zaliczenie ustne, 3 pytania,
- czytanie wskazanej literatury: W01, W02, , metoda weryfikacji: zaliczenie ustne, 3 pytania,
- przygotowanie do zajęć: U01, K01, metoda weryfikacji: praca indywidualna lub w parach

KRYTERIA OCENIANIA

Ocena kształtująca:

w zakresie ćwiczeń

- określanie i wyjaśnianie studentom celów uczenia się i kryteriów osiągnięcia celów (określenie i wyjaśnienie studentom oczekiwań: nauczyciel wyjaśnia studentom, co będzie podlegało ocenie i tego od nich wymaga);
- organizowanie dyskusji, zadawanie pytań i zadań, uzyskując informację na temat procesu uczenia się studentów;
- udzielanie studentom informacji zwrotnej, która umożliwi im widoczny postęp w nauce i będzie zawierała odpowiedź na pytania: Co student zrobił dobrze? Co i jak student ma poprawić? Jak student ma się dalej uczyć, aby się rozwijać i robić postępy?
- umożliwianie studentom wzajemnego korzystania ze swojej wiedzy i umiejętności (poprzez pracę w grupach i parach, wzajemne nauczanie, ocenę koleżeńską)
- wspomaganie studentów, by stali się autorami procesu swojego uczenia się (rozwijanie u studentów wiary w swoje możliwości, motywacji do nauki i zaangażowania, odpowiedzialności za swój proces uczenia się).

Ocena podsumowująca:

Ćwiczenia

na ocenę podsumowującą składają się oceny cząstkowe zdobyte w trakcie ćwiczeń; ocena z kolokwium, aktywności w trakcie zajęć, ocena efektów indywidualnej i zespołowej pracy studenta oraz stopnia przyswojenia wiedzy i opanowania umiejętności praktycznych zakładanych w przedmiotowych efektach uczenia się.

Kolokwium ustne składa się z 3 pytań, obejmujących zagadnienia omawiane w trakcie zajęć.

Każde pytanie oceniane jest w skali od 1 do 5 punktów, gdzie:

- 1 pkt – odpowiedź niepełna lub błędna,
- 2 pkt – odpowiedź ogólna, z licznymi brakami,
- 3 pkt – odpowiedź poprawna, ale niepełna,
- 4 pkt – odpowiedź poprawna, dobrze uzasadniona,
- 5 pkt – odpowiedź pełna, pogłębiona, z przykładami.

Ocena końcowa to średnia arytmetyczna z trzech ocen cząstkowych.

Oceny końcowe są przyznawane według następującej skali:

- 5,00 – 4,76 – bardzo dobry (5)
- 4,75 – 4,26 – dobry plus (4,5)
- 4,25 – 3,76 – dobry (4)
- 3,75 – 3,26 – dostateczny plus (3,5)
- 3,25 – 3,00 – dostateczny (3)
- poniżej 3,00 – niedostateczny (2)

Kolokwium odbywa się indywidualnie.

Student ma możliwość jednorazowego poprawienia oceny niedostatecznej w terminie uzgodnionym z prowadzącym.

INFORMACJA O PRZEWIDYWANEJ MOŻLIWOŚCI WYKORZYSTANIA KSZTAŁCENIA NA ODLEGŁOŚĆ